

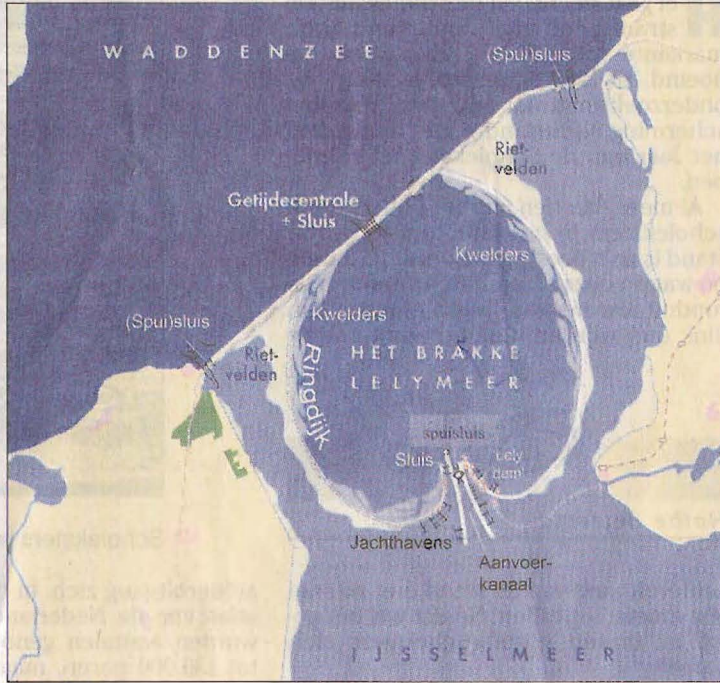
Bos of gemaal, op de Afsluitdijk kan het allemaal

Moet de Afsluitdijk 300 meter breed worden en beboste duinen krijgen? Of is een soort Westerscheldekering een beter plan?

Door Pier Abe Santema

FRANEKER - Een boswandeling op de Afsluitdijk? Mindert de Vries van Delft Hydraulics ziet het al helemaal voor zich. Hij droomt van een 300 meter brede dijk, in de vorm van beboste duinen. In het water voor de dijk wil hij riffen laten ontstaan die de golven breken. Door de breedte is de dijk nauwelijks erosiegevoelig en heeft hij weinig onderhoud nodig. Voor de natuur ziet De Vries grote kansen: een zontwatergebied aan de waddenzijde en zoete rietmoerassen aan de IJsselmeerkant.

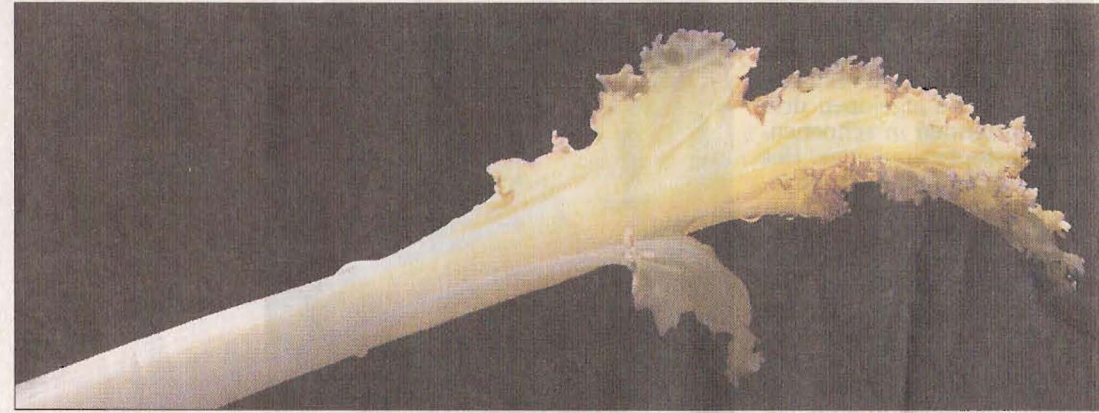
De Vries was een van de experts die gisteravond in De Koornbeurs in Franeker hun visie mochten geven op de toekomst van de Afsluitdijk. Onder leiding van denktankvoorzitter en commissaris van de koningin Ed Nijpels discussieerden zo'n dertig professionals uit heel Nederland over de mogelijkheden. Het thema van de avond was de opwaardering van de Afsluitdijk vanuit het oogpunt van de natuur.

Haaks op het idee van De Vries stond het plan dat de Waddenvereniging naar voren bracht. Die wil juist dat de Afsluitdijk een soort Westerscheldekering wordt, die open en dicht kan. Daarmee zou de huidige scheiding tussen zoet en zout water opgeheven worden. De Waddenvereniging verwacht dat de Waddenzee door

de hernieuwde getijdenstroom ondieper zal worden en dat golfslag geremd wordt. Naast dit veiligheidsvoordeel, zou ook de natuur garen spinnen bij een instroom van zout water in het IJsselmeer.

Weer een heel ander plan kwam van Rob Steijn van Alkyon Hydraulic Consultancy uit Marknesse. Hij wil een meer

Zilte zeekool, een groente die van nature op de Afsluitdijk groeit.

met brak water in de vorm van een waterlelie aanleggen, 200 vierkante kilometer groot. Hiermee zou een getijdenstroom in werking kunnen worden gezet, waaruit energie gewonnen kan worden.

„Het waterlelieblad ademt het water van de Waddenzee in en uit op het ritme van de maan en de zon.” Daarbij kan voor 75.000 mensen stroom gegenereerd worden, aldus Steijn.

Bovendien kunnen de turbines in de getijdencentrale omgezet worden naar de pompstand, zodat er automatisch ook een gemaal op de Afsluitdijk staat.

Het minst omvangrijke voor-

stel kwam van Marc van Rijsselberghe van de Stichting Sint Donatus. Hij wil dat er op de Afsluitdijk een innovatiecentrum komt voor de kweek van zilte planten. Volgens hem wordt de 'zeeteelt' een belangrijke ontwikkeling in de toekomst. Van Rijsselberghe is zelf sinds enkele jaren bezig met de teelt van zilte zeekool, een groente die van nature op de Afsluitdijk groeit.

Inmiddels weet hij dankzij onderzoek van de Vrije Universiteit hoe de zeekool groeit. „De meest exclusieve Franse restaurants betalen nu €80 per kilo.” Nederland zou de kennis over deze teelt wereldwijd kunnen

exporteren, denkt de ondernemer. En uiteraard zou de zeegroente in een restaurant op de Afsluitdijk gegeten moeten kunnen worden.

Tot 7 februari vinden er nog drie openbaar toegankelijke expertbijeenkomsten plaats, over duurzame energie, de beleving en de morfologie (bodenvorming) van de Afsluitdijk. Op 1 maart is er een symposium waar de resultaten gepresenteerd en besproken worden. Daarna zullen marktpartijen onderzoeken welke plannen haalbaar en betaalbaar zijn. De denktank van Nijpels brengt eind 2008 advies uit aan het kabinet.